

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Volja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

Lišt slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 287. — ŠTEV. 287.

NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 7, 1932. — SREDA, 7. DECEMBRA 1932

VOLUME XL. — LETNIK XL.

HOOVER NI V POSLANICI OMENIL DAVKA NA PIVO

PREDSEDNIK JE PRIPOROČIL SPLOŠEN DAVEK NA PRODAJO IN REFORMO BANČNEGA SISTEMA

Sedanji bančni sistem se je povsem izjalovil. — Vsem vladnim uslužbencem, ki dobivajo več nego tisoč dolarjev na leto, naj bo skrčena plača. — Evropski narodi morajo do 15. decembra zadostiti svojim obveznostim. — Proračun je treba spraviti v ravnovesje.

Včeraj je bila prečitana obema zbornicama kongresa predsednikova poslanica, ki vsebuje sledeče glavne točke.

— Uvesti je treba davek na prodajo in sicer enakomerno na vse izdelke; izvzeta so le živila in nekatere vrste obleke.

Bančni sistem je treba temeljito predrugačiti. Sistem se je v tej krizi popolnoma izjalovil, in njega reforma je prvi pogoj za izboljšanje razmer.

Vladno službo je treba reorganizirati. V to svrhu bo treba združiti več kot petdeset oddelkov.

Vsem zveznim uradnikom, ki dobivajo več kot tisoč dolarjev na leto, naj bo skrčena plača. V nekaterih slučajih naj bi znašalo to skrčenje do štirinajst odstotkov.

Razna dovolila bo treba zmanjšati za približno petsto osemdeset milijonov dolarjev, da bo spravljen proračun v ravnovesje.

Evropske države morajo zadostiti do 15. decembra svojim obveznostim. Moratorij ne bo pod nobenim pogojem podaljšan.

Sodelovanje z drugimi državami v pogledu razorožitve, gospodarske obnove in plačevanja dolgov.

Nadvse značilno je, da ni predsednik Hoover niti z besedo omenil legalizacije dobrega piva oziroma davka nanj.

WASHINGTON, D. C., 6. decembra. — Predsednik Hoover je danes v posebni poslanici sporočil kongresu, kako bi bilo po njegovem mnenju najlažje uravnovesiti proračun ter obnoviti blagostanje naroda.

V to svrhu je priporočil davek na prodajo, zmanjšanje vladnih izdatkov ter reformo bančnega sistema.

Poslanica je izzvala v kongresnikih različno razpoloženje. Nekateri jo hvalijo, nekateri jo grajajo, so pa tudi taki, ki se sploh ne menijo zanjo.

Takoj je bilo opaziti, da predsednik ne priporoča niti legalizacije dobrega piva niti davka na dobro pivo.

Senatorji so vsebino poslanice mirno poslušali, dočim so bili člani poslanske zbornice precej brezbrizni.

Nekateri so med čitanjem glasno govorili in se zabavali. Ko je bila prečitana poslanica do konca, so začeli republikanski kongresniki navdušeno ploskati.

Mnogo kongresnikov je sprejelo predlog glede davka na prodajo z mešanimi čustvi.

Kakor znano, je bil v zadnjem zasedanju predlog glede tega davka po ostri debati zavržen.

Vodstvo demokratske stranke, ki bo kmalu prevzelo vladno krmilo, bo tudi vbodoče vztrajalo pri legalizaciji dobrega piva, češ, da bo davek na dobro pivo prinesel vsoto, ki bo skoro zadostovala za uravnovešanje proračuna.

V senatu je imel zelo značilen govor demokrat Long iz Louisiane, ki je odločno kritiziral predlaga-

Brezposelni so smeli do Kapitola

KUNDT BO POVELJEVAL BOLIVIJCEM

Nemškega generala je povabila bolivijska vlada. Paragvajci še vedno oblegajo trdnjavo Saavedra.

La Paz, Bolivija, 6. decembra. Nemški umirovljeni general in bivši poveljnik bolivijske armade, general Hans Kundt, je prišel iz Berlina in je bil deležen veličastnega sprejema, ki je bil v velikem nasprotju z njegovim tihim odhodom iz La Paz leta 1930.

Visoki vladni in armadni častniki so ga sprejeli, ko se je v avtomobilu pripeljal iz Arica. Navzile temu, da je vlada že pred meseci naznanila, da je povabila generala Kundta, da prevzame poveljstvo nad bolivijsko armado proti Paragvajcem, je general izjavil, da je prišel samo z namenom, da ustanovi veliko naselbino Nemcev v Boliviji.

Iz trdnjave Saavedra, katero oblegajo Paragvajci že štiri tedne, prihajajo povoljna poročila. Paragvajci so opustili svoje utrjene postojanke štiri milje od Saavedra, kjer so bili najljubejši boji in so Paragvajci poskušali prebiti bolivijske črte.

BORAH ZA PRIZNANJE RUSIJE

Washington, D. C., 6. decembra. Po mnenju senatorja Williama E. Borah dobiva boj za priznanje Rusije vedno večjo zaslonbo. Borah se že več let poteguje za trgovsko in politično zvezo s sovjetsko Rusijo.

— O tem predmetu imam že velike kupe pisem, — je rekel senator Borah. — Trgovci po celi Ameriki so spoznali, da je neobhodno potrebno, da Združene države priznajo Rusijo in sklenejo z njo trgovsko pogodbo. To me navdaja z velikim upanjem.

Tudi novo izvoljeni predsednik Roosevelt je rekel, da bo takoj po nastopu vlade deloval na to, da Združene države priznajo Rusijo.

NAŠLI SO OROPAHO GROBNICO

Oaxaca City, Mehika, 6. dec. — Ekspedicija, ki izkopuje grobnice starih mehiških rodov, je odkopala grobnico, ki je bila popolnoma prazna in kamen grobnice razbit. Grobnica je največja, kar jih je še našla ekspedicija v Mehiki. Izmed dvanajstih grobnic, ki so jih našli, je to tretja grobnica, ki je bila oplenjena.

Zgodovinarji zatrjujejo, da so španski osvoboditelji prisilili Indijance, da so oplenili svoje grobnice in odnesli zlato in drage kamne.

ni davek na prodajo in se zavzemal za program "decentralizacije vsega bogastva".

Kakor je nocoj kazalo, bodo demokratje, ki imajo v poslanski zbornici večino in lahko tudi v senatu s pomočjo neodvisnih republikancev uveljavijo svojo voljo, vztrajali na stališču, da mora biti še tekom sedanjega zasedanja dovoljeno dobro pivo ter bodo sprejete potrebne postavbe za pomoč farmerjem.

KITAJSKA ARMADA SE JE UMAKNILA

Japonci so pognali kitajsko uporno armado v beg. — General Su je s posebnim vlakom pobegnil iz Mančuli.

Moskva, Rusija, 6. decembra. Japonska armada je pognala v beg armado gener. Su Ping-wena ter jo vrgla iz zapadne Mandžurije v sovjetsko ozemlje.

General Su ter 1000 njegovih častnikov in vojakov je ruska armada internirala. Bežeči vojaki so se polastili vlaka kitajske vzhodne železnice ker jim železniška uprava ni hotela prostovoljno dati vlaka. Ko je prišel vlak 43 voz na sovjetsko ozemlje iz Mančuli, so ruski častniki našli generala Sun Ping-wena in ves njegov štab.

Beg se je pričel pri mestu Hailar, kjer je bilo japonsko bombardiranje tako silno, da je general Su z vsem svojim štabom v divjem begu pobegnil čez mejo v sovjetsko Rusijo.

Tokio, Japonska, 6. decembra. Japonska armada je prekorajčila Khingan gorovje in se nahaja samo še 100 milj od mesta Mančuli. Kitajski general Sun Ping-wen je pobegnil v sovjetsko ozemlje. Usoda japonskih 183 talecev, katere je general Su držal v Mančuli, ni znana.

Japonska armada je s pomočjo aeroplanov zavzela utrjeno mesto Hailar, kjer je važno železniško križišče ob kitajski vzhodni železnici onstran Khingan gorovja. Armada je takoj pričela prodirati proti Mančuli, ki se nahaja 116 milj severozapadno od Hailarja. Čete so prodirale v oklopnih avtomobilih ob železniški progi.

Tokio, Japonska, 6. decembra. Več tisoč oseb je bilo zbranih na pomolu v Kobe v dežju, ko je veliki parnik Urad Maru pripeljal 224 mrtvih vojakov, ki so bili ubiti v vojnih operacijah v Mandžuriji v oktobru in novembru.

MRS. MCADOO JE BILA OPERIRANA

Los Angeles, Cal., 6. decembra. Mrs. William Gibbs McAdoo, soproga novoizvoljenega zveznega senatorja in hči pokojnega predsednika Wilsona, se je podvrgla operaciji na slepem črevesju. Operacija je dobro izpadla.

CALLESOV SIN IZVOLJEN ZA ŽUPANA

Monterey, Mehika, 6. decembra. — Plutarco Elias Calles, sin bivšega mehiškega predsednika Callesa je bil izvoljen za župana v Monterey.

EINSTEIN PRIHAJA V AMERIKO

Iskal je ameriški vizum in se je razjezil zaradi izpraševanja. — Skoro ne bi hotel iti v Ameriko.

Berlin, Nemčija, 6. decembra. Nemški učenjak, profesor Albert Einstein, je stal kot šolarček pred uradnikom ameriškega konzulata, ko je iskal vizum za svoj potni list v Ameriko. Uradnik ga je izpraševal o komunizmu, pacifizmu in anarhizmu. Spočetka je Einstein mirno odgovarjal, slednji pa se je raztogotil, ker mu je bilo preveč vprašanj. Pozneje je poslal konzulatu svoj ultimatum, v katerem zahteva vizum v 24 urah, drugače ne bo potoval v Ameriko.

Prej profesorju Einsteinu ni bilo treba zglašiti se pri ameriškem konzulatu za vizum, temveč so mu ga preskrbeli njegovi prijatelji. Toda državni department je pred kratkim naročil berlinskemu konzulatu, da mora izprašati profesorja Einsteina, ker ga je družbo patriotskih žena obdolžilo, da je komunist.

Einstein, ki ima mnogo odlikovanj, ki ima pismene čestitke predsednika Hooverja in častno meščastvo mesta New York, je bil v soboto presenečen, ko ga je ameriški konzulat obvestil, da se mora zglašiti na konzulatu.

Konzul Messersmith ga je izpraševal glede starosti, rojstnega dne, državljanstva, slednjic pa ga vpraša, kaj je namen njegovega potovanja.

Einstein mu odgovori: — Znanstveno raziskovanje.

Dalje vpraša konzul: — H kako organizaciji pripadate?

— K nobeni, da bi jaz vedel, — odgovori Einstein.

— Ali greste obiskat sorodnike ali prijatelje?

Pri tem vprašanju se Einstein razjezi in odvrne:

— Ne grem, da bi želel koga obiskati, temveč z ato, ker sem bil povabljen. Nemčija je zame dovolj dobra, ako me Amerika ne mara.

— H kateri stranki pripadate? — vpraša konzul.

Einstein se začudi in ga vpraša za pojasnilo.

— Vidite, — pravi konzul, — ako imajo osebe, ki prosijo za vizum, kako posebna politična prepričanja, jim skoro ni mogoče dati vizuma. Na primer, ali ste komunist, ali anarhist?

Tedaj pa profesorja Einsteina mine potrpežljivost. Naglo vstane in z veliko resnostjo zakriči:

— Ali je to inkvizicija? Ali mi hočete nagajati? Na tako neumna vprašanja ne odgovarjam. Nisem prosil, da bi šel v Ameriko. Vsi rojaki so me povabili, da, prošil so me. Ako bi stópil v vašo deželo kot sumljiva oseba, rajši ne grem. Ako mi nočete dati vizuma, vas prosim, da mi poveste, potem bom vedel, kje sem. Toda ne stavite mi nobenih poniževalnih vprašanj.

Ko je Einstein prišel domov, ga je čakalo že več prijateljev in rekel jim je:

— Ali ne bi bilo smešno, ako mi ne dovolijo iti v Ameriko? Ves svet bi se smejal Ameriki.

Ameriški konzul mu je še isti dan vrnil potni list z vizumom.

DEPUTACIJA JE IZROČILA SVOJE ZAHTEVE CURTISU IN GARNERJU

WASHINGTON, D. C., 6. decembra. — Brezposelni, ki so prišli iz vseh krajev v Washington, da demonstrirajo pred kapitolom, ko prične kongres svoje zasedanje, so morali poldrugi dan ostati na cesti izven mesta, slednjič pa jim je bilo dovoljeno peš iti v mesto pod močno policijsko stražo.

Policijski komisar Ernest W. Brown je dal policiji ukaz, da umakne na cestah barikade in pušči brezposelnim vkorakati v mesto, medtem ko jim ni bil dovoljen vstop prvi dan, ko je pričel zborovati kongres.

V torek so stopili v vrsto, pojedli sendviče in popili kavo, nato pa pričeli korakati. Iz mesta so prišle tudi žene z otroci, katerim je bilo dovoljeno prenočiti v Washingtonu, da so se udeležile parade. Demonstrantje so bili večinoma dobro razpoloženi.

Ko so se pripravljali za korakanje proti kapitolu, je bila straža pri zakladniški in novi trgovski palači podvojena. Pri zakladniški palači je bil odprt samo glavni vhod in pred vrati je stala policijska straža. V notranjosti poslopja je bilo veliko število posebnih stražnikov.

V zakladniški palači so bili stražniki oboroženi z bombami, v trgovski palači pa samo z revolverji. Stražniki so rekli, da sicer ne pričakujejo nikahar nemirov, da pa so za vsak slučaj pripravljani.

Voditelji demonstrantov so ves dan hodili okoli policijske straže in prosili, da bi jim bil dovoljen vstop v mesto. Nato pa je policijski komisar vsled dovoljenja podpredsednika Curtisa dovolil, da smejo prirediti parado do kapitola, nato pa se morajo zopet umakniti v svoje trucke in avtomobile izven mesta.

Prišli so smeli samo do vznožja hriba, kjer stoji kapitol. Dovoljeno je bilo samo deputaciji, da izroči svoje zahteve podpredsedniku Curtisu in speakerju Garnerju.

Vodja brezposelnih Benjamin je rekel, da mu je bilo sporočeno, da je policija dobro oborožena in je rekel: — Gledali bomo, da se ne bomo spopadli s policijo, vsled česar bomo ostali na cesti, ko bosta obe delegaciji šli v kapitol.

SRNJAK V TISKARNI

Spring Valley, N. Y. 6. dec. — Eno leto star srnjak je skozi okno prišel v prostore lista "The Rockland County Leader". Srnjak je prišel skozi zadnje okno v delavnico in razmetal nastavke, nato pa je obiskal tudi uredniški in upravni oddelek ter razmetal vse knjige in uradne listine.

Tiskarna je bila tedaj zapeta. Christ Kline, ki s'annuje nad tiskarno je slišal ropot. Ko pride v urad lista, zagleda srnjaka v uredniškem prostoru. Po glavi in hrbtu je okrvavel, ker se je obrezal, ko je skočil skozi okno in razbil šipo. Kline je nato poklical policijo.

Prišel je policijski načelnik Bert Durie, ki je hotel s sladkorjem in prijaznimi besedami privabiti žival k sebi. Ker se pa srnjak ni hotel pomiriti, je Durie potegnil revolver in ga je usmrtil z enim strelom.

Mrtvega srnjaka so dali Summit Park bolnišnici, in bolniki so imeli dobro kosilo.

DEMONSTRACIJE ROMUNSKIH DIJAKOV

Kronstadt, Romunska, 6. dec. — V Kronstadtu je bila na nogah vsa policija, ko se je pripeljalo v mesto 5000 dijakov, da demonstrirajo proti trianonski pogodbi, po kateri je bila Transilvanija dodeljena Romunski. Na potu je prebivalstvo metalo kamenje na vlak, ki je vozil dijake.

ORTIZ RUBIO BO POSLANIK

Mexico City, Mehika, 6. dec. — V vladnih krogih prevladuje mnenje, da bo prejšnji mehiški predsednik Ortiz Rubio v kratkem imenovan za mehiškega poslanika v Parizu.

ČRNCI SE SELJO PROTI SEVERU

Atlanta, Ga., 6. decembra. — Izeljevanje zamorskega prebivalstva iz krajev, v katerih raste bobaj in sladkorni trs, se vrši v tako velikem obsegu, da ni danes južno od reke Potomac, nobenega mesta, v katerem bi bilo več črncev nego belokožcev.

V mestu New Yorku je sedaj 327.000 črncev, v Chicagu 234 tisoč, v Philadelphiji 219.000, v Washingtonu pa 132.000.

RUSIJA PRODUCIRA SILNE MNOŽINE PETROLEJA

Washington, D. C., 6. dec. — V razmeroma malem ruskem ozemlju ob severni meji Japonske, so v prvih devetih mesecih tekočega leta producirali toliko petroleja, da zaostaja produkcija edinele za ono v Združenih državah.

Produkcija v Združenih državah je znašala 595.189.000 sodov, v Rusiji nad 129 milijonov sodov, v Venezueli pa 88 milijonov sodov.

TROCKI NA POVRATKU NA TURŠKO

Pariz, Francija, 6. decembra. Ruski revolucionarji in izgnani voditelj Leon Trocki, ki je prišel iz Dunkirka, je bil naglo prepehjan preko Pariza v Marseilles.

Trocki je hotel obiskati v Parizu zdravnika, toda je izpremenil svoj načrt. Odklonil je vsak razgovor s časnikarskimi poročevalci, rekoč: — Vi, časnikarski poročevalci, ste poročali, da sem govoril proti Josipu Stalinu, česar nisem nikdar govoril.

Rekel je, da je bila mobilizacija v Antwerpenu nepotrebna v primeri z nevarnostjo, katero je sam predstavljajal.

Iz Marseilles bo Trocki s svojim spremstvom vzel prvi parnik na Turško.

Glas Naroda

Owned and Published by SLOVENE PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with subscription rates for various durations and locations like New York and elsewhere.

Advertisement on Agreement

Glas Naroda izhaja vsaki dan izvenih nedelj in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order.

GLAS NARODA, 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-3878

ARMADA GLADNIH

Poleti se je podalo v Washington veliko število ameriških veteranov, ki so skušali s svojo navzočnostjo vplivati na kongres, da bi jim vlada izplačala bonus.

Opravili seveda niso ničesar. Ker se niso hoteli z zlopa odpraviti, je poslala vlada proti njim vojaštvo, ki jih je pregnalo s plinskimi bombami.

Onega dejanja ne bodo mogli veterani predsedniku Hooverju nikdar odpustiti.

Žalostna usoda veteranske armade pa ni preplašila ljudi, da ne bi organizirali sličnih pohodov.

Te dni je dospela v zvezno glavno mesto prednja straža takozvane "armade lačnih".

V poljedeljskih okrajih dežele se zbirajo vsled depresije prizadeti farmerji in pravijo, da bodo šli v Washington terjati svoje pravice. Tudi veterani se baje pripravljajo na zopetni pohod.

Če imajo člani armade gladnih kak jasen cilj pred seboj, ni znano.

Ena njihovih glavnih zahtev je: — Zavarovanje proti nezaposlenosti.

Dvomljivo je, če bodo s taktikami, ki so slične groznji, kaj dosegli.

Zdi se, da je skupina brezsrčnih agitatorjev, ki zasleduje sebične cilje, zbornala skupaj elemente "armade gladnih", kar utegne imeti težke posledice za vse udeležence.

Ustava jamči državljanom pravico zbiranja in zborovanja, in osebe, ki so prepričane, da je zavarovanje proti nezaposlenosti potrebno, imajo brez dvoma pravico apelirati na kongres, naj uveljavi tozadevno zakonodajo.

Vse nekaj drugega je pa, če se zbere mala armada iz vseh delov dežele ter se brez živih in denarnih sredstev poda v Washington in izrazi svoj namen, da namerava tam za nedoločen čas ostati.

Obstaja namreč nevarnost, da se zamorejo udeleženci takega gladovnega pohoda hraniti edinole s pomočjo beračnega ali plenjenja, kar ogroža varnost in zdravstvene razmere zveznega glavnega mesta in okolice.

Četudi ne bodo oblasti nasilno nastopile proti njim, nikakor ne gre v tem slučaju za kako mirno demonstracijo.

Med udeleženci gladovnega pohoda je brez dvoma dosti siromakov, dosti je pa takih, ki izrabljajo pohod v svoje namene, ali so jih pa najeli politiki, ki hočejo ribariti v kačnem.

Če navale ljudske množine na glavno mesto ter skušajo izsiliti sprejem kake posebne postave, to nikakor ne odgovarja predstavniki vladi.

Interese volilcev naj zastopajo edinole kongresniki, in zato naj bo narod pri volitvah previden, kakšne može voli za svoje zastopnike.

STOLETNIKI IN DVESTOLETNIKI

Pariška medicinska fakulteta je te dni slavila stoletnico enega svojih največjih zdravnikov dr. Guéniota. Starec, ki kaže komaj kakšnih 60 let, stanuje v stari hiši v Lilijski ulici in vsak dan prehodi po večkrat 52 stopnic, ki ga ločijo od stanovanja. Ko so ga vprašali, kako sn je ohranil tako dolgo življenje, je odgovoril, da je to povsem naravno. Živali, prvi, živijo najmanj petkrat toliko časa, nego traja njih rast. Mačka ima odrasle kosti v 18. mesecu in živi 8-10 let, pes dorase v 2. letu in živi 10 do 12 let, konj zraste v 5 letu in živi 25 do 30 let, torej se razume samo po sebi, da bi moral človek, ki dorase v 20. letom, živeti najmanj 100 let. Kar se tiče njega, je dosegel takšno starost s tem, da je začel po 60. tu živeti kot starec. Je malo mesa in mnogo sočivja ter sadja. Kavo, čaj in vino pije zmerno, zvečer in zjutraj pa se stalno masira in telovadi.

Ob priliki te stoletnice priobčujejo pariški listi zanimive podatke o ljudeh, ki so učakali sto let in več. Teh očkavov nikakor ni tako malo, kakor si običajno mislimo in mnogi so živeli še dosti več nego stoletje.

V boltovski cerkvi (angleška grofija Yorkshire) je grobnica z edinim napisom: 1521-1690. V njej počivajo zadnji ostanki nekoga ribiča Jenkinsa, ki je živel res 169 let. V 100. letu je posekal še vsakega v plavanju. Nekega dne so ga poklicali pred sodnika kot prič za dogodek, ki se je bil zgodil 140 let prej. In je prišel v družbi svojih dveh sinov, ki sta bila oba že stoletnika.

Na Kornvelskem je umrl leta 1600, neki drec po imenu Brown in na njegov nagrobnik so zapisali sledeče: — Pod tem kamnom počiva Brown, ki je samo po zaslugi krepkega piva živel 120 let. Bil je vsak dan pijan in sicer tako, da se mu sama Smrt ni upala blizu. Nekega dne je ostal po nesreči trezen. Smrt ga je napadla in premagala tega pijanca brez primere.

Francoski kirurg Leat zatrjuje, da je 1775 živel na Agleskem neki Gillow MacBrain, ki se je bil rodil — 200 let prej! Neki manchesterški zdravnik je pred petimi leti našel dokaze za nekega Norvežana da je štel takrat 149 let. Pavič se je bil poročil s 111. letom, s 132. letom se je obdvoletil in se je potem pripravil, da se poroči znova. Ali danes še živi, ni znano.

Madžar Peter Zortan je umrl leta 1724 v starosti 185 let, njegove starejši sin je živel 155 let. Rps Madenov je umrl leta 1892 v starosti 164 let — a ni umrl naravne smrti. Ostavil je vdovo, ki je štel takrat 120 let. V bližini Rige je umrl pred šestimi leti neki knez v starosti 138 let. V tretje se je bil poročil že po svojem 100. letu. Njegova žena je štel ob njegovi smrti 100 let.

Na Francoskem so imeli doslej dve ženski, ki sta prekoračili 100. leto. Leta 1875 je umrla neka gostilničarka v starosti 140 let, na lorenškem dvoru pa je umrla v 18. stoletju markiza de Balestra v starosti 117 let.

BLAZNIKOVE PRATIKE za leto 1933

Kdor jo hoče imeti, naj nam piše.

Cena 20c s poštino vred. Glas Naroda 216 West 18th Street New York, N. Y.

Leta 1803 je umrl v starosti 118 let neki pariški tuj, ki je bil odlikovan z redom sv. Ludovika in ki so se ga bale vse mlade ženske, ker je mel navado, da jih je na promenadi nadlegoval.

Če so začele vpiti, jih je potolažil, češ: — Pojdite, pojdite, ali ne veste, da štejem že 117 let in da mi je kaj takšnega dovoljeno?

Najstarejši človek sedanosti je baje Turek Zaro Aga, ki se je vrnil baš te dni v Carigrad s potovanja po Evropi in Ameriki. Sam trdi, da mu je 158 let, toda glede številke obstojajo še neki dvomi. Posebnost tega človeka je, da je bil že večkrat proglašen za mrtvega.

DAVČNE GOLJUFIJE V PARIZU

Ves Pariz govori o škandalni aferi, katero je načel socialistični "Populaire". Gre za goljufige velikega obsega. Po pisanju citiranega lista bo socialistični poslanec Albert v prihodnjem zasedanju francoske zbornice naslovil na vlado vprašanje, kaj misli podzvzeti proti nedavno razkritim davčnim goljufigam 2000 odličnikov med katerimi je mnogo francoskih častnikov, senatorjev in osebnosti iz francoskih finančnih ter industrijskih krogov.

Vsi ti ljudje so s pomočjo neke baselske banke odnesli rente v Švico in se tako izognili obdavčenju v Franciji. Odnosaji med švicarskim denarnim zavodom in kompromitiranimi osebami trajajo že sedem let. Baje so vsi ti ljudje francoski vladi znani, doslej pa jih ni nihče obtožil zaradi tega protidomovinskega početja.

Pain-Expeller advertisement with text: Prehlad je odpravila s cenam zdravilom. Moj triletni sin se je hudo prehladil. Namazala sem ga s Pain-Expeller in olivnim oljem po prah in po hrbtu. Prihodnje jutro je prehlad izginil. Anchor Pain-Expeller priporočam kot najceneje in najbolje zdravilo zoper prehlade, vnete mišice, otroke sklepe in boleče noge. Travis, Staten Island. S. D.

Iz Slovenije.

505 rudarjev toži za plačo.

Od časa do časa se pojavljajo vesti iz Trbovelj, Zagorja in drugih slovenskih rudarskih revirjev, da se odpravljajo zdaj ena, zdaj spet druga skupina rudarjev za delom na jug. Ali še vsak, kdor je prišel doli, se je moral neštokrat že pokesati, da je zapustil dom. Bolje je biti doma za hlapea in najnižjega delavca, kakor pa se podati v temno negotovost na jug.

Grozen primer rudarske bede nudi sledeči slučaj: V neposredni bližini Zaječarja na hribu Avranici je premogokop "Srbski Balkan". V njem koplje premog tudi nekaj Slovencev. Sam upravnik rudnika je znani Franjo Cviki. V tem rudniku torej rudarji in drugi nameščenci že pet mesecev niso dobili nobene plače. Če je hotel kdo izmed delavcev zato pustiti službi so ga skušali pridobiti in po večini tudi pridobili s tem, češ, že v desetih dneh boste dobili vsaj plačo, ker je rudnik dobi "dolarsko posojilo" v znesku 5 milijonov Din. Ali vse to ni bilo nič.

Deset dni se je spremenilo v pet mesecev. In Bog ve, koliko časa bi vse to trajalo, ko bi se ne bili delavci odločili, vložiti zopet vodstvo rudnika tožbo, da pridejo do svojih krvavo zasluženih dinarjev. Edino sredstvo, ki im je ostalo!

Dne 17. novembra je posebna delavske deputacija vložila tožbo 505 rudarjev in rudniškega osovja, med njimi tudi tožbo Cviklja, kateremu rudnik na račun plače od julija dalje dolguje 17.500 Din.

Obenem treba omeniti še to, da dolguje tudi bratovska blagajna rudnika "Srbski Balkan" upokojencem in invalidom za pet mesecev nad 100.000 dinarjev.

Nočni napad na službujočega orožnika.

St. Vid na Dolenjskem je te dni doživel več grdih primerov fantovske podivjanosti. Komandir narednik Matko Goste je bil z orožniškim kaplarjem Francetom Ravljenom na službenem obhodu. Preiskavala sta tavino pri posestniku Severju v Zagorici, kjer je s poda izginilo perilo vredno nad 1000 Din. Že pod večer sta se orožnika vracala iz vasi po banovinski cesti. Ko sa prišla nekaj sto korakov iz Zagorice proti Biču, je odjeknilo proti njima v noč pet ostrih strelav iz samokresa.

Orožnika sta se iz previdnosti takoj vrgla na tla in sta se leže povlekla z nevarnega poto. Bila sta pa odločena, da še to noč zajemata zločinske napadalec, ki jih je bilo več. V velikem loku sta se podala v vas popolnoma z druge strani, da se za hrbtom približata napadalcem. Čim pa sta se v okrilu teme približala v Bič, so oprezni napadalec pričeli oddajati na oba orožnika pravec salve. Takoj po prvih strelah sta orožnika poiskala v razorih zaklone, tako sta si le z vso duhaprisotnostjo rešila življenje. Strela so švigali tik nad glava oba čvarvarjev javnega reda. Po pokih pa

sta ugotovila, da uporabljajo napadalec revolverje in vojaško puško. Po naglo oddanih strelah so napadalec izginili v noč. Ker ni bilo izgleda, da bi jih orožnika sama mogla zajeti, sta se vrnili iz vasi in obvestila o dogodku sosednje orožniške stanice. Naslednje jutro se patrola vkorakale v Bič in uvedle strogo preiskavo.

Domaćini, ki so po večini mirni in trezni ljudje, so takoj osunili peščico svojeglavih kmečkih fantov, ki so znali kalile nočnega miru. Orožniki so kmalu ugotovili, kdo vse je bil udeležen pri napadu. Četvero napadalec je bilo, a fantje so zaradi slabe vesti že zbežali z doma. Orožniškim patrolam, ki so odšle takoj na zasledovanje, se je posrečilo, da so dva že aretirali in ju oddali v višnjegorske sodne zapore. A tudi ostalima dvema so patrolje že na sledu. Nepremišljeni divjaški napad vse prebivalstvo odločno obsoja in obžaluje. Nihče ne more pojmiti, kakšna naj bi bila korist, če bi izgubila življenje družinski oče in njegov spremljevalec, ki samo vestno vršita svojo službeno dolžnost.

Narednik Matko Goste in kaplar France Ravljen sta znana kot najboljša orožnika, kar jih je imela kdaj postaja. Zaradi svoje konicijalnosti sta vesposvod priljubljena, zato je tak razbojniški napad pač žalosten dokaz posurovelosti.

Nesrečna mlada mati.

Te dni je sprejela mariborska mestna policija od orožniške postaje v Rogaski Slatini obvestilo, da je pobežnila najbrže v Maribor 17-letna šivilja Rozika iz okoličja Šmarja pri Jelšah ki je osumljena detomora. Policija je Roziko nemudoma poiskala in jo res našla pri neki njeni prijateljici. Pri zaslišanju je mladenka jokaje izpovedala svojo žalostno usodo: Že nad leto dni je imela ljubzensko razmerje z 20-letnim posestnikovim sinom Jurijem iz sosednje vasi, ki ji je obljubil zakon. Njuna ljubezen ni ostala brez posledic in neizkušena deklica je v noči med 3. in 4. oktobrom na domačem stranišču porodila živega otroka, ki ga je pa v zmedenosti kar pustila tam. Šele zjutraj se je zavedla svojega dejanja in je našla otroka že mrtvega. Ne da bi komu kaj povedala, je otroka zakopala na domačem vrtu. Vsa stvar, pravi ona, bi se lahko pravčasno v redu izvršila, če je ne bi bil fant takoj, ko mu je razodela, da je v blagoslovljenem stanju, popolnoma zapustil. V svoji neizkušnosti, bolesti in trpljenju se niti ni zavedala težkih posledic, ki jih je povzročila s krivnim, zanemarnim porodom.

LIBERALCI IN RADIKALCI PORAZENI V BELGIJI

Bruselj, Belgija, 6. decembra. Pri provincialnih volitvah so znana pri socialisti in kandidati katoliške stranke. Radikalci in liberalci so doživeli popoln poraz.

Peter Zgaga

Na uličnem ovinku stoji mlad berač in se zvija v joku.

— Zakaj očeh tako silno? — bi rada vedela stara gospa.

— Oh nimam več očeta; prejšnji teden pa mi je mati umrla. Sestra in bratje so mrtvi, sploh nimam nikogar več na svetu. Če pa pridem domov brez denarja, kriči nad mano vsa družina ...

* — Gospod, kupite srečko, avtomobil lahko zadenete.

— Pustite me pri miru, o avtomobilih nočem ničesar slišati.

— Pa vendar kupite srečko, 20.000 jih prodamo in kje je rečeno, da boste baš vi jmelj tako smolo, da boste zadeli avtomobil?

* — Gospod, št bi bili toliko prijazni, da bi mi odkritosrčno povedali, kaj mislite o meni!

— Prav rad, ljubi prijatelj, toda le na — telefon!

* — Za dolžnost smatramo navadno to, kar naj bi storili drugi.

* — Ko je pokojni Clemenceau še novinaril iz izdajal svoj časnik "L'Homme Libre" (Svobodni človek), je imel nekoč hud spopad s cenzuro, kar je imelo za posledico, da je naslov svojega lista spremenil v "L'Homme Enchaîné" (Zvezani človek). Nekega dne je vdril v njegovo uredniško sobo neznanec, naslovil nanj nekoliko zmedenih besed in ko ni sprejel odgovora, je potegnil iz žepa samokres in ustrelil na Clemenceau-a. Od vseh strani so prihiteli prestrašeni souredniki in neznanca razorožili.

Clemenceau, ki je bil ohranil mir, pa je dejal: — Ni nič takšnega! Mož je blazen.

V hipu, ko je prihitela policija in atentatorja zvezala, je ta zaklical: — Živela pravica!

— Ali vam nisem dejal, da je mož zblaznel? — se je obrnil Clemenceau k svojim tovarišem.

* — Izbrja poklica? Vsač človek je za nekaj ustvarjen in izbere mu ne preostane mnogo.

* — Tudi v galeriji življenja so najmanj vredne slike navadno v najlepših okvirjih.

* — Zelo hudo mi je, sosed, naše kozo so vam tulpine čebuljke razkopale.

— Sva že bot! Zato je naš pes eno vaših kozoš razmesaril.

— Sva že bot! Zato sem jaz pravkar vašega psa povozil ...

* — Kako se godi vašemu sinu? Ko je študiral, je mnogo obetal.

— Saj to je tisto, obeta še vedno. Baš je bil tretjič obsojen, ker ni držal besede, da se bo poročil.

* — Čujte, vaš maček mi je pohrustal kanarčka. Nadomestiti mi ga morate. — je rekla mlada vdova.

— Dobro, draga sosedka, prav rad ga nadomestim. Vsač večer vam bom hodil pet.

* — Par mislih o ženskah.

Najplemenitejše zardi deklice, kadar je nihče ne vidi.

Malo žensk se zna okusno oblačiti in okusno postarati.

Ženski zastoduje samo namigniti o tajni, pa napravi iz nje vihar.

Ženska vedno vzbudi zavist pri drugi ženski raje, nego obdovnanje pri celem tucetu moških.

Po Evini krivdi je Adam izgubil raj, vendar pa vsak Adam še vedno upa, da ga bo po Evini zaslugi zopet našel.

O solzah krasne ženske se stopi še tako krepka moška volja.

Nesrečna žena ima vedno mnogo prijateljev, srečna pa redko eno.

Strašno se ženska boji nasitja, pa ga zelo hitro oprosti.

Tudi ženske znajo biti zelo molčeče, toda samo tiste, ki ne poznajo nobenih skrivnosti.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANEGLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA STOPNI SEZNAM. Table with exchange rates for various currencies and locations.

Mali Oglasi imajo velik uspeh. Prepričajte se! METROPOLITAN TRAVEL BUREAU (FRANK SAKSER) 216 West 18th Street New York, N. Y.

Tudi Vi želite še enkrat videti domovino! Za denar, katerega potrošite v brezdelju, lahko uresničite Vašo željo in obiščete rojstni kraj. Table with travel packages and prices.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. GATTI

MOJI AFRISKI DOŽIVLJAJI

V osrednji Afriki je gospodar gozda močni gorila. Ne boji se ne živali ne človeka.

In odrinili smo v osrje afriške džungle. Vhod v tropski gozd se mi je zdel kakor vrata v nov svet.

Zamislite si najluno jaso v srečnem ogromnega Čibidskega gozda, visoko v gorah Centralne Afrike.

Človek in kjer tudi pigmeji niso bili več od tistih dni. Katumbela mi je pripovedoval, da še danes živi v tej oddaljeni pokrajini nekaj družin opic.

Potem pa, ko se žareče kroglja vzdigne nad zeleno obzorje, se iz trga iz samčevih prsi divji krik — kakor da bi človek zatulil v smrtni nevarnosti.

Nekaj korakov pred menoj je nečloveški krik pretrgal ozračje. Bilo je divje in nepopisno rjovenje, bolj divje kakor rjovenje jezega leva, obupnejše kakor tuljenje poginajočega psa in strašnejše od krika človeka ranjenega do smrti.

Tak prizor lahko vidi vsako jutro ob solninem vzhodu. Zaradi tega ne navade so dali gorilni pigmeji ime "ngagi", ki znači "omega, ki zlomi in konča noč".

Temu prvemu klicu je odgovorilo deset drugih, še bolj divjih in v taki bližini, da sem jih skoro videl, kako nas obkrožajo. Noben tišče ni izdal skrivališča velikih opic, najbrže ni bilo na daleč okoli živega bitja: vse je bilo izgnilo pred kraljem džungle, Močan in ki se duhi mi je planil v nosnice in grlo, potem pa je nastala še večja tišina.

Do bi spoznal in proučil ngagijevo življenje v njegovi domovini, v še nepreiskanih džunglah Belgijskega Konga, sem najel manjšo številno neustrašnih pigmejev.

Čez čas je počela vejica na moji levi. Gledal sem okoli, a nič ni kazalo, da bi se kaj premikalo, potem je počela druga vejica pred menoj, tretja na desni in nato zdaj tu zdaj tam. Vrhovi bližnjih grmov so prav rahlo trepetali.

Belgijski predstojnik tistega okrožja me je še prej opozoril: "Ne pozabite, da imate pravico do ene same opice. Če bi jih ustrelili več, boste strogo kaznovani!"

Zdal najbrže nič, ker sem mogel po grmovju spoznati, da se opice oddaljujejo. Tekle so po pobočju grička navzdol in lomile vse, kar jim je prišlo na pot.

"Tudi v primeru samoobrambe!" sem ga smeje vprašal, ker sem pač moral nekaj odgovoriti.

Začel sem sumenje suhega lista in neprestano pokanje suhih vej. Kaj se bo zgodilo?

"Jasno," mi je odgovoril prijajni uradnik: "povedati vam pa še moram, da vas bom po sakonu, če bi se zgodilo kaj takega, takoj izgnali iz Belgijskega Konga, ne glede na to, da bi morali plačati najmanj 20.000 frankov kazni. Če ne bi mogli svoje samoobrambe točno dokazati, vas čaka celo ječa."

Takšno je bilo moje prvo srečanje z ngagijem. Ko smo počivali v gozdu, sem okril nekaj izredno zanimivega. Drskal sem po torbi Katumbela, šagmeškega čarovnika, ki je šel z nami, da bi branil življenje lovcev in klicel dobro srečo.

"To mi bo pač zadostovalo!" sem mu dejal, ne da bi slutil, kako mi bo še nekoč v resnici "zadostovalo".

Na dnu torbe sem našel kosček kože, brez dvoma gorilove, ki pa je bila pokrita z dolgo dlako, kričevce rdeče barve. Zelo presenečen nad to nenavadno barvo, sem jel izpraševati čarovnika, kje je dobil kožo.

ALI STE TRUDNI ZJU-TRAJKOVANETI?

Zvedel sem, da je bil ta kos kože pred nekako osemidesetimi leti last velikanskega samca, ki ga je Katumbelov ded uobil v sreči tega gozda, kamor se ni bil stopil beli

Ali ste tedaj bi merali rabiti dobro, razpoložljivo toniko, katere bi vam uređila tek do jedi in boljše prebavo, a čim bi ne pridobili samo slasti do jedi, ampak bi vam ista tudi več koristila. Znanostni zdravnik-specialist je iznašel prebrisane sestave dragocennih zdravil, kot sta pomagajo naravi vrzati nezdravilo in buravo stanje, ki je vredno življenja. To predpis je NIGA-TONE, in se pod imenitvom prodaja v lekarnah. Enome-secno zdraviljenje stane en dolar. Ako vas po uživanju v teku 20 dni ne zadovolji, se vam vaš denar povrne.

(Adv.)

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

35 LOVCEV USMRČENIH V TREH DRŽAVAH

St. Paul, Minn., 6. decembra. — Tekom letošnje lovske sezone je bilo v državah Minnesota, Wisconsin in Michigan ustreljenih 35 lovcev. Na lov se je podalo najmanj 150.000 moških in žensk, ki so ustrelili 75.000 živali.

"CONTE DI SAVOIA"

Dne 30. novembra je odplul iz Genova proti New Yorku parnik "Conte di Savoia", ki ima 48.500 ton ter je last Italian Line. To je gotovo prvi "sperry-stabiliziran" parnik na svetu. V New Yorku ga pričakujejo 7. decembra.

Parnik "Conte di Savoia" je v skoraj vseh ozirih sličen svojemu sovratniku, parniku "Rex". Uradniki Italian Line so prepričani, da bo "Conte di Savoia" eden najbolj hitrih na svetu, obenem pa tudi najbolj mirno vozčič. Opremljen je s štirimi skupinami ogromnih turbin, ki proizvajajo vsega skupaj 120.000 konjskih sil, ter vozi z naglico 27 vozlov na uro.

Toda nekoga jutra mi je Kaščula pokazal v blatu sledove več opic. Očitno so bili sledovi še sveži; nedavno je bila v tem kraju tolpa velikih opic. Izmed vseh imen, ki jih je Kaščula našel, je najbolj poudaril "Moami Ngagija", kralja goril. Glavar mi je, kaže na odtis kraljevske noge v blatu, skušal na vse načine prepričati o velikosti svojega Moamija.

Od tistega trenutka smo bili še previdnejši, dokler se ni čez kako uro Kaščula ustavil. "Tamle je Moami Ngagi," mi je spnil.

Pogledal sem v smer, ki mi jo je pokazal Kaščula. Manj ko sto metrov od nas sem zagledal najhujšo jaso, ki jo je delil od gozda jarek. Tam sem opazil sliko, o kateri sem bil že tako dolgo sanjal.

Velika samica se je zadovoljno sončila, med tem je mladič kakih treh let skakal okoli matere in ponel iz vsakovrstne neumnosti, dokler se ni stara navlečala in mu dala krepke brec, ki ga je nekajkrat prevrnila v zraku.

Nedaleč stran sta bili še dve samici in ogromen samec, pokrit z dolgo črno dlako, ki pa je imela po sredji hrbtni sive lise.

Bili so mirni; s kar človeško naslodo so uživali bambusove sadove in neke vrste divje orešine. Druga samica je pa pod bližnjim drevesom navdušeno kopala jama.

Tretji samec in samica, sta se drug poleg drugega naslanjala na drevo in očitno dremala, zakaj glavi sta jima viseli na presi.

Zadnji izmed skupine, na pol odrasel mladič, se je držal za dve ovijalki in se s slovesnim obrazom starega matematika neprestano zibal.

Toda kateri izmed njih je bil Moami Ngagi? Kaščula mi je rekel, naj počakam. Kmalu nato sem zagledal ogromno postavo, ki se je z nasprotne strani valila proti jasi in je s čudovito gibčnostjo hodila po vseh štirih. Stari gorila se je bližal kot gospodar, ki pregleduje svojo posest, če je vse v redu.

"Ssssssh!" se je ta hip oglasil leopardov napadalni pih za mojimi hrbtoma. Prestrašen sem se obrnil in opazil Kaščulo, ki je sijajno posnemal leoparda. Pigmeji imajo namreč navado, da na ta način presenetijo gorile.

Glas je res v trenutku izpremenil sliko na jasi. Z brzino, ki se ji nisem mogel načuditi so splezali mladiči in pet samice na vrhove dreves, med tem ko se je polodrasli mladič mučil po ovijalkah, da bi jih došel.

Tudi stara gospa, ki je pravkar krepko spala, si je poiskala udoben prostor na vrhu košatega drevesa. Trije samci pa so skočili pokonci, zibaje se na kratkih nogah. Roke so jim visele skoro do tal in ves čas so divje obračali glave.

Kaščula je izgubil vse glavarsko dostojanstvo: kakor siten pobije me je priganjal, na objem Moami Ngagija. Ko je obupal zaradi moje odklonitve, ki se mu je zdelo nerazumljiva, je spet pihnil kakor leopard.

Zdaj sem šele lahko opazil in občudoval "kralja goril". Ko se je vrnjal, je za dobro glavo presegal druga dva — zdelo se mi je,

(Nadaljevanje na 4. strani.)

VAMPIRJI VELEMESTA Spisal EMILE GABORIAU ROMAN

43

— Ta domneva je malo verjetna. — je odgovoril stari sodni eksekutor kar tja v en dan, kakor da ga vprašanje sploh ne zanima.

— Sicer pa, — je nadaljeval Perpignan, — od takrat vojvode de Champdoea nisem več videl.

— Pač ste pa videli monsieur Catenaca.

— Da, trikrat.

— In vam ni dal nobene nove informacije? — Ali vam ni povedal, v katero najdenišnico so oddali otroka?

— Seveda mi je povedal in opozoril me je na zanimivo podrobnost, na katero bi bil sicer pozabil. Vojvoda de Champdoea mi je doslovno dejal, da lahko svojega nezakonskega sina po brazgotinah zanesljivo spozna.

Pri teh besedah se je stari sodni eksekutor naenkrat vrnjal in na obrazu se mu je poznalo silno razburjenje, ki ga je pa prikral, kolikor se je pač dalo.

— Bognie, žal mi je, da sem vas po nepotrebnem nadlegoval. — je dejal — Moj šef je mislil, da lovita isto divjad. Motil se je... Prepuščamo vam svobodno polje.

In odšel je tako naglo, da Perpignan ni imel kaj odgovoriti. Hitel je po ozki ulici des Reculettes, mrmrajoč sam pri sebi:

— Glej no torej ima brazgotine, a ta izdajalec Catenac mi jih je zamolčal.

XXIII.

Mascarot je bil zanimiv primer človekalutkarja, ki ga občinstvo ne vidi, pa vendar drži na nitkah vse lutke, premikajoče se na odru.

Zato tudi nista minili dve uri od trenutka, ko se je bil Andre na vogalu avenue Matignon poslovil od Modesta, pa je že imel za petami voluha, ki mu je bilo naročeno obvestiti Mascarota o vsakem njegovem koraku.

Andre seveda ni imel o tem niti pojma. — Misel, da je Sabina de Mussidan rešena, je bila tako prevzela njegovo dušo in srce, da se ni prav nič zmenil za to, kaj se godi okrog njega. Tudi če bi se bilo zrušilo vse svetovje, bi bil ostal srečen, kakor je bil.

Zdaj je imel prijatelja, barona de Breulha. Faverlaya in zaupnico madame de Bois d'Arton, dva zaveznika, čijih vpliv bi mogel biti v njegovem položaju odločilen.

Toda čim bolj se je Andreju smehljala bodočnost, tem bolj si je ponavljal, da se mora še z večjo vneto lotiti dela.

Tistega večera je zapustil barona de Breulha zelo zgodaj.

— Od jutri, — je dejal, ko sta si segla v roke, — me boste lahko videli na odru v Champs-Elysees, kjer bom delal.

Del noči je prebil ob snovanju načrtov, ki jih je moral izročiti monsieur de Gandelu, prabogatemu podjetniku, ki naj bi mu okrasil hišo s kiparskimi deli o tal do dimnikov.

Vstal je zelo zgodaj, ozrl se je mimo-grede na Sabinin portret, ki ga je skrbno skrival, vzel je skice in odšel k monsieur de Gandelu, srečnem očetu mladega Gastona.

Ko je potrkal okrog desetih na njegova vrata, mu je sluga nujno svetoval, naj poset odloži, ker je gospod zelo razburjen.

Toda Andreu se je mudilo.

— Kaj za to! — je odgovoril. — Vaš gospod me ne bo požrl. Sporočite mu, da bi rad govoril z njim.

Sluga je ubogal in odprl Andreu vrata velike, zelo bogato okrašene sobe. Sredi sobe je stal gospodar, vihteč v rokah kos stola, čigar ostanki so še valjali pred njim po tleh.

Monsieur de Gandelu je imel sicer že šest križev na ramah, toda človek bi mu jih bil prisodil kvečjemu pet. Bil je mož visoke postave, krepkih mišic in širokih pleč; v domačem, z atlasom podšitem plašču se očitno ni počutil posebno dobro. Široka halja, kakršno je nosil v mladih letih, bi mu bila ljubša.

Vsekakor je imel pravico govoriti o svojem premoženju, kajti stekalo se je iz dveh plemenitih virov: iz dela in varčnosti. Vendar se pa s svojim bogastvom nikoli ni bahal. Rad je govoril o svojih mladih letih, ko je moral laziti po lestvicah in si služiti vsakdanji kruh s trdim delom.

Ko so se vrata odprla, je vzkliknil:

— Kdo me pa nadleguje? — Povabili ste me na sestanek, gospod, — se je oglasil Andre.

Podjetniku se je zjasnilo čelo.

— Ah, to ste vi! — je vzkliknil. — Le naprej, mladi mož, priti niste mogli v ugodnejšem trenutku, kakor je ta. Veseli me, da ste prišli. Izvolite sedeti — če je sploh še kaj celih stolov tu.

Sluga je imel prav ko je trdil, da je njegov gospod zelo razburjen. Saj ni bilo v kabinetu skoraj nobenega kosa pohištva, ki bi ne bi bil tako ali drugače polomljen.

— Rad vas imam, gospod, — je nadaljeval monsieur Gandelu. — in sicer zato, ker ste iskreni brez zvijač, ker imate dobro srce, neomadeževano čast in resno voljo delati ljudem dobro... Poleg tega ljubite delo in to znam ceniti. Potrebujete sto tisoč frankov za večja dela? Na razpolago so vam proti triodstotnim obrestim, Vrnili jih boste, kadar boste hoteli. Ah, če bi imel hčerko, ki bi vam bila všeč, bi dejal: Evo ti stotisočakov, dečko, tvoji so, tu je denar njena dota... zezidal bi vama še hišo.

Andre ni poznal monsieur Gandelu toliko da bi razumel, od kod veter piha.

— Človek se mora utrditi, preden se lahko zanese samo nase, — je odgovoril.

— To je res, — je pritrdil Gandelu z globokim glasom, ki je pričal, koliko trpi: — vi niste nikoli poznali roditeljev. Zato tudi ne veste, kaj je oče, dober oče... Vi bi imeli svojega očeta radi.

Obmolknil je in ker Andre ni odgovoril, je naenkrat vprašal:

— Ali poznate mojega sina?

Glas in nenadno vprašanje monsieur Gandelu, da se je Andreu posvetilo v glavi. Pred seboj ima očeta, ki primerja svojega sina z mladim možem, čigar inteligenco in delavnost visoko cenji.

— Doletela me je čast, da sva se z monsieurom Gastonom dvakrat ali trikrat srečala, — je odgovoril.

Gandelu je planil pri teh besedah pokonci, kakor da bi ga bil kdo udaril po obrazu, in srdito je vzkliknil:

— Tristo vragov! Nikar ne izgovarjajte vpričo mene tega imena! Gaston!... Kaj res mislite, da se imenuje moj sin, Nicolas Gandelu, Gaston? Pri krstu je dobil ime Peter, po mojem pokojnem očetu ki je bil po poklicu kopač, toda pri tem mož, da malo takih. Moj glupi sin se tega imena sramuje. Seveda, mnogo lepše se sliši Gaston... Toda če bi bilo to že vse, bi skomignil z rameni in molčal. Ali ste pa videli njegove vizitke? Dal si je napisati Gaston de Gandelu, na robu pa krono, Markiz! Pomislite, on, sin, moža, ki je nosil zidarjem malto, Markiz! Jaz njegov oče, si pa še nisem obrisal s hrbta sledov vreč, v katerih sem nosil mavec.

— Ne, ne smete mu zameriti, mladi ljudje imajo včasih take muhe, — je pripomnil Andre.

Toda Gandelu ni spadal med ljudi, ki odobravajo take otročarije.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

VSAKDANJI KRUH

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

74

(Nadaljevanje.)

Previdno in počasi odpira gospodična Kašca vrata, Berta skoro pade čez prag.

— Kje ste bili? — Berta jo pogleda in gospodinja stopi, dva koraka nazaj. Zakaj jo tako gleda? Svetilka v roki se ji trese. Najrajši bi vzrojila toda se ne upa.

— Kje ste bili? Berta molči. Pogledata se; obe nemirni in boječi.

Berta zapre vrata in gre naravnost v kuhinjo, kjer je bila še ne pomita posoda ter jo prične pomivati. Za njeno vprašanje se ni zmenila. V glavi ji šumi. Naj reče, kar hoče, samo da bi se šla v svojo sobo, da bi se mogla z enim požirkom pokrepčati. Tako potrebna je bila. Samo eno kapljo!

Obraz gospodične Kašce se zateza. Odprla je že usta, pa jih zopet zaprla. Ako ne bi bila sama, bi ji pošteno povedala in jo samo jezno pogleduje.

Berta ima sicer ponižno sklonjeno glavo, toda kdo more služkinjam zaupati. Gospodična Kašca gre proti vratom. Berta jo pogleda in se nasmeh. Vendar je enkrat gre! Gospodična Kašca pa zapazi njen pogled in nasmeh. Nekaj namerava; sedaj ne sme biti sama.

— Pridite sem, — ji pravi in skuša zatajiti svojo razburjenost. — Pripravila vam bom perilo, ki ga boste jutri prali.

Gospodična Kašca je vedno pripravila perilo, toda tako, kot danes ne. Pri vsakem kosu jo je poučevala, kako mora prati. Berti se tresejo roke; večkrat ji kak kos pade iz rok. Gospodinja jo ne prestanto gleda in Berta postane nervozna. Njenega pogleda ne more več prenašati. Da bi saj hitro končala in šla! Samo da bi mogla zopet v kuhinjo, da bi posegla v svojo skrivno shrambo in bi pila!

Stara samica pa je ne izpusti iz oči. Iz sobe gre za njo v kuhinjo in iz kuhinje zopet v sobo. Nikdar se ne more izogniti njenemu pogledu. Ko pirčne Berta pogrinjati mizo za večerjo, ji pravi gospodična Kašca, da še ni lačna in ji mora še držati štrono pavole, da jo zvije.

Berta si bolj in bolj poželi sladga požirka in tare jo jeza. Toda gospodični se prav nič ne mudi. Devet je ur, ko je zvita pavola.

— Tako, zdaj pa mi prinesite čaj. Berta se opoteka proti kuhinji. Opijemlje se stene, toda poželjen je ji da moč. Naglo izvleče steklenico iz zaboja. Odmaši in nastavi steklenico na ustnice.

Nekaj čudnega jo prisili, da postane. Ni videla, toda čutila je, da je nj njej počival pogled; ni slišala, in vendar je bil nekdo poleg nje. Prestrašena se ozre.

Tu stoji gospodična Kašca dolga in tenka, v črni obleki in jo gleda.

Bertina kolena se šibijo, roka, kateri je držala steklenico, ji omahne.

— Kaj pa pijete? — Jaz — jaz —? — Več Berta ni mogla reči. Bila je prestrašena, okamenela.

O ta strašna črna žena! Te njene strašne oči! Vedno večja postaja ta črna postava; stegne se do stropa. Berta se trese in se ne brani, ko ji vzame steklenico iz roke.

Gospodična Kašca poduha. — Kaj, žganje? Vi pijete žganje?

Berta stoji kot zločinka. Omahne na stol, z rokami si zakrije obraz in prične se tresi po celem telesu.

Gospodična Kašca jo gleda s svojimi črnimi očmi. Kaj bo rekla? Potečejo minute in Berta ne reče besede. Samo trese se vedno bolj.

— Kaj, ali se ne sramujete v moji hiši piti žganje? V pošteno hiši! In pri vaši mladosti? Ali nimate nikakega spoštovanja do same sebe? Ali se nič ne brigate za svojo gospodinj in za svojo bodočnost? Ali ne veste, da v žganju tiči vrag? Zaradi tega tedaj slaba izpričevala! In vedno preminjati službe! Ali že dolgo pijete? Pijete menda mnogo!

Berta molči. — Pijanka! Prava pijanka! Pfu! Ali hočete hoditi po poti, po kateri hodi toliko deklet iz nizkega stanu?! Pijani možiki, pijane ženske! Pijača je začetek vseh grehov in vodi v zločinstvo. Oh!

— Kje dobiti denar za žganje? S svojo plačo boste težko kupovali žganje. — Velik sum se poloti gospodične Kašce. — Da je človek tako zaupljiv! Zdaj vem, da se nisem varala, ker sem že marsikaj pogrešila. Ali je to zahvala za to, da sem vas vzela v službo navzlic slabim izpričevalom? Samo na priporočilo gospe Rečkove? Le naj mi še enkrat pride! In naj mi naprti na vrat služkinjo, ki pije žganje! Vi morate iti v popoljševalnico; tam vas bodo ozdravili te strasti.

Berta globoko vzdihne.

Gospodična Kašca o velikim zadoščanjem sliši njen vzdih — ali so njene besede že tako uplivalo? Ali se Berta že kesa?

— Govorila bom z duhovnikom in ravnateljem reševalne družbe. Tako mladi ste še.

Berta zopet vzdihne. — Vas je še vedno mogoče pripeljati na pravo pot. Žganje, žganje, pfuj! — Steklenico drži proti svetlobi in majo z glavo. Še enkrat poduha in gre v sobo. Steklenico vzame s seboj.

Berta sedi in nima moči, da bi vstala. Berta ničesar ni slišala, kar je govorila gospodična Kašca. Njene prsi je stiskal krč. Vse jo je bolelo in peklo. Kako bo mogla držati? Roke spusti ob bokih in se obupno ozira.

Bila je sama. Svetilka je medlo razsvetljevala kuhinjo. Voda v kotličku je vrela, da je pokrov padel na tla. Prestrašena se Berta zdrami. O, voda vre; gospodična hoče še piti čaj. — Piti! — Piti! — Jezik ji silil skozi zobe in poželjivo oblizne ustnice.

O, steklenica — gleda okrog sebe — kje je? Izginila je. Gospodinja jo je odnesla. Divje bije Berta z rokami okoli sebe: — Moj "sladki"!

Voda vro in prekipeva, Berta vstane, vgasne plamen petrolejske peči in strese v vodo čaj kot vedno; toda ne zaveda se ničesar; dela vse kot stroj.

Piti, piti; samo okusiti eno kapljico! Grlo ji je suho, skrčilo se ji je. — Oh! — vzdihne. Velika je bila njena jeza.

Nalije čaj in posodo postavi na krožnik. Roke se ji tresejo, da posoda drži sem in tja po krožniku. Ves život se ji trese. Hotela je posebno spretno prinesiti na mizo, toda komaj še zdrži in krožnik ji skoro pade na mizo.

Bertine oči se ozirajo okrog. Piti, piti — kje je steklenica? Na mizi je ni, na omari ne. Pa glej, na polici ravno nad glavo gospodične Kašce. Že pri pogledu na njo ji odleže. Še ima upanje na rešitev. Sedaj pa naglo en požirek, drugače bo padla.

S hripavim glasom reče: — Ali spem — moje steklenico!

Gospodinja jo hladno pogleda s črnimi očmi. — Moram — en požirek — bolna sem! Gospodična Kašca jo še vedno hlado gleda. — Samo en požirek — o, moja prsa, moj želodec, moje telo! — Stokajoč se zvija Berta. — Denite si tople obkladke! — Na videz mirno si natoči gospodična Kašca čaj, toda tudi njene roke se tresajo. Kaj, ko bi došla napad! Tako čudno se obnaša! — Tukaj imate in pijte! — in postavi pred njo skodelico čaja. — Pijte kolikor vroče mogoče in vam bo zopet dobro. — Ne, ne! — Za zaničevanjem ddrine Berta čaj. — Moja steklenica! Samo en požirek! — Žganje — !!

(Dalje prihodnjč.)

MOJI AFRIŠKI DOŽIVLJAJI

(Nadaljevanje s 3. strani.)

da je dva metra visok in tehta več kot dvesto kil.

Mišičasto telo je bilo pokrito z nenavadno dolgo črno dlako, le po trebuhu in hrbtu so se lesketale srebrne kocine.

Z eno roko je mahal po zraku, z drugo se je bil po prsni, da je odmevalo kakor pri velikem bobnu.

Še enkrat je ponovil Kaščula leopardov pih. Moami Ngagi mu je divje odgovoril in kmalu za njim vsa tolpa.

Ves besen od jeze je pograbil Moami močno drevo, ki bi ga deset mož stekla upognilo in prelomil steblo na dvoje kakor užgalico.

Ko je ohladil prvo jezo na drevesu, je stopil naprej in spet divje zarjovel. Menda je nekaj ukazal, zakaž kakor bi mignil, so poskakali samice in mladčiča z dreves in se skrili v goščavo.

Takoj, ko so izginili, je Moami ja spet prišla jeza. Pograbil je zlomljeno deblo in ga razlomil na koščke.

Nato se je spustil na roke in do- stojanstveno odkorakal, kakor da bi hotel reči: — Tu sem, le poizkusite motiti mojo družino!

Tako močan se mi je zdel in tako pogumen, da se vzdle vztrajnim Kaščulovim opominom nisem mogel odločiti, da bi ga ustrelil. — Zdelo se mi je poniževalno, da bi ga ubil iz zasede.

Vendar sem se takoj odločil, da ga moram dobiti za muzej.

A zakaj je Kaščula tako sovražil tega gorila, da mu ni dal miru niti potem ko nisem hotel streljati. Pred nekaj leti je bil šel oddelek Kaščulovih podanikov med njimi tudi njegov sin v gozd, pa jih je Moami nenadoma napadel. Kaščulovega sina in njegovega tovariša je objel z obema rokama ter ju zmečkal in raztrgal na kose, drugim se je posrečilo uiti. Kaščulov sin je ranil opico s kopjem; pozneje sem se lahko prepričal o tem.

Naslednje jutro smo bili okoli dve uri čredi tik za petami. Nato so se opiece ustavile in nas v polkrogu obkolile. Vse so tolkle po prsni in grozno tulile.

Razdelili smo se na tri skupine. Kaščulov drugi sin in nekaj pigmejev je šlo na prvo stran, ostali pigmejevi na drugo. Kaščula in jaz jo pa mahnila proti živalim. Kričali smo, kolikor smo le mogli, in tudi več strelav sem sprožil v zrak.

dokler se ni opičja družina razdelila na dve skupini. Kaščulov sin je ves čas odganjal prvo skupino daleč od nas, v kateri je bil tudi nevarni Moami.

Ko sem bil že dovolj upeljan in izmučen zaradi hitrega zasledovanja, se je glavav ustavljal, povohal in pokazal na grmovje pred nami. "Tam je ngagi!" Za grmovjem je bila majhna vzpetina in na vrhu je bila jasa.

Nenadoma so mi udarili na uho trije grozni glasovi in iz grmovja je stopil nevarni ngagi v spremstvu dveh visokih postav. Z eno roko se je divje bil po prsni, drugo je pa vrtil nad glavo.

Njegov skoro človeški obraz je bil zveržen v čudovito spako, divje oči so se svetile kot dva gorčična oglja in v odprtem gobcu so se lesketali dolgi, rumeni čekani.

Vse to je trajalo kvečjemu sekundo — čas je že bil, da pomerim na srce in sprožim.

Toda namestu da bi zver padla, je še močneje zatulila in se vrgla naravnost name. Bil sem komaj sedem korakov od nje in mislim, da nisem še nikoli v svojem življenju tako hitro napolnil puške, kakor takrat. Drugi strel — zdaj se je velikan ustavljal in padel po tleh, v tem je pa še zrušil drevesce, ki me je pošteno oplazilo.

Kralj je mrtve. "Naj živi kraljica!" sem si mislil. A prezgodaj. Že je prišla, na žalost, ne ena v tem primeru, ampak dve. Srditi, v skrbeh za samea, ki je bil padel mrtve po tleh, sta se približali truplu, za trenutek sta se ustavili, divje zarjovel in pogledali mene, kakor bi dobro vedeli, da sem samo jaz kriv smrti njihovega zaščitnika.

Kakor hitro sem le mogel, sem porinil nov naboj v puško. Dobro sem vedel, koliko je ura: Kaščula in pigmejevi sprejaj — za menoj pa najbrž prepad, kajti stal sem na visoki skali — pred menoj pa dve podvirani živali, ki se bosta zdaj, zdaj odločili in me napadli!

Tedaj sem se spomnil še nečesa drugega. Zgledal sem okrožnega načelnika, kako mi pripoveduje o 20.000 frankih, o ječi, o izgonu iz kolonije in tako dalje, in v ušesih mi je zazvenel moj glas: "To mi bo zadoščalo!" Kakoj neumen se mi je zdel ta odgovor v tem trenutku! Toda dal sem besedo in držati jo moram brez ječe in kazni!

Muhó puške sem vzdignil s srca na dvignjeno roko gorile. Dobro sem računal Tuleč od bolečine se je obrnila in zdirljala v goščavo, kakor da bi jo sam vrag podil.

Druga samica me je še nekaj časa gledala, a ko sem dvakrat ustrelil v zrak, ji je to zadoščalo, da jo je ubrala za družico.

Izmučen od naporov in razburjenja sem sedel v travo poleg mrtvega Moamija.

Kaščula je zmagovalno šel k opici, poiskal staro rano, ki jo je bil zasekal njegov nesrečni sin, in se ostavil na truplo.

"Maščevanje je izvršeno!" je zaklicel mali glavav z glasom največjega zmagovalca. "Moami Ngagi je mrtve!"

NESREČA MLADE LETALKE

Kairo, Egipt, 6. decembra. — Šestnajstletna italijanska letalka Angelina Gabi, ki je hotela polleteti iz Italije v Indijo, je zšla v gosto meglo in izgubila kontrolo. Letalo je padlo na tla. Izpod razvalin so potegnili truplo mrtve letalke.

SREDIŠČE SVETA

Znameniti ameriški astronom dr. Harlow Shapley je z dolgoletnim naporom izmeril naše svetovje in je prišel do zaključka, da je naš ožji svet, naše osončje z zemljo, precej daleč od središča tega svetovja, namreč celih 52.000 svetlobnih let. To se pravi: svetlobni žarek, ki napravi v sekundi vendar 300.000 km, v poldruzi sekundi razdalje od zemlje do meseca, v 8 minutah razdaljo od zemlje do sonca, v 4 in pol ure razdaljo od Neptuna, ta žarek potrebuje prilično desetkrat toliko časa, kolikor ga je preteklo od zgradbe Keopsove piramide, da doseže središče našega svetovja. Smo torej precej daleč v kotu ali na periferiji tega svetovja.

Toda svetovje, ki nas je Shapleyev računajoči svinčnik postavil na njegov rob, še daleč ne predstavlja vesoljstva. Če bi ga namerč ostavili in bi po mnogih tisoč letih potovanja na krilih svetlobe dosegli "praznino" izven tega svetovja, bi opazili, da se razprostira za njim novo podobno svetovje in za tem spet tretje, četrto itd. Vsa vesoljnost je napolnjena z več milijoni svetovnih sistemov, ki so bolj ali manj podobni našemu, t je sistemu Rimske ceste, ki obsega spet miriade solne z miriadami planetov, kakršen je naša zemlja. Opazili bi tudi, da je sistem Rimske ceste podoben ogromni vzbokli leči in da je naše osončje samo neznamenit, nevažen delček ob robu te leče. Človek bi si mislil, da so v sredini teh leč zbrana najlepša in največja osončja, kakor so v sredinah mest zbrane vedno največje zanimivosti. To je pa zmotna, kajti baš sredino sistema Rimske ceste karakterizirajo ogromne prostornine, ki so napolnjene s temnimi ugaslimi, ostarelimi in razdejanimi solnci, z mrtvimi svetovi, k romajo v ledeni, mrtvi praznini svojemu neznanemu smotru nasproti.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

- 8. decembra: Bremen v Bremen
- 9. decembra: PARIS (DOŽIČNI IZLET) Havre Albert Ballin v Cherboung Majestic v Cherboung
- 10. decembra: Roma v Genoa
- 13. decembra: Hamburg v Cherboung
- 14. decembra: Majestic v Cherboung Berengaria v Cherboung Conte di Savoia v Genoa
- 15. decembra: Bremen v Bremen Leviathan v Cherboung la Bremen
- 21. decembra: Champlain v Havre Pres. Harding v Havre Deutschland v Cherboung
- 22. decembra: Dresden v Bremen

- 23. decembra: Olympic v Cherboung
- 27. decembra: Europa v Bremen
- 28. decembra: New York v Cherboung Manhattan v Havre
- 30. decembra: Olympic v Cherboung
- 4. januarja: Majestic v Cherboung Albert Ballin v Cherboung
- 5. januarja: Bremen v Bremen
- 6. januarja: Rex v Genoa
- 7. januarja: Lafayette v Havre
- 11. januarja: Leviathan v Cherboung Aquitania v Cherboung Hamburg v Cherboung
- 14. januarja: Champlain v Havre Europa v Bremen Conte di Savoia v Genoa
- 18. januarja: Pres. Harding v Havre Deutschland, Cherboung
- 23. januarja: Olympic v Cherboung
- 21. januarja: Bremen v Bremen Saturnia v Trst Paris v Havre Veddam v Boulogne sur Mer
- 25. januarja: Manhattan v Havre New York v Cherboung
- 26. januarja: Berengaria v Cherboung
- 28. januarja: Lafayette v Havre
- 31. januarja: Europa v Bremen

ZEMLJEVIDI

Stenski zemljevid Slovenije na močnu papirju s platnatimi pregibi 7,50

Pokrajni ročni zemljevidi:
Dravska Banovina 30
Slovenske Gorice, dravske ptujske polje 30
Ljubljansko in mariborske oblasti 30
Pohorje, Kozjak 30
Prekmurje in Medumurje 30

Canada 40
Združenih držav, veliki 40
Mali 10
Nova Evropa 50

Zemljevidi:
Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky in Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming, vsaki po 2
Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York — vsaki po 4

Naročilom je priložen denar, bo dist v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Č pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

Knjige pošilhamo poštne proste

"GLAS NARODA"
216 W. 18 Street
NEW YORK

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre Na Hitrem Ekspresnem Parniku PARIS 9. DECEMBRA

20. Januarja — 10. Februarja CHAMPLAIN

21. Decembra — 11. Januarja LAFAYETTE

5. Januarja — 28. Januarja NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agente

French Line 19 STATE STREET, NEW YORK

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH SLOVENE READER)

Sizne vam \$2.— Narodite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA' 216 West 18th Street New York City

Božični prazniki so pred vrati

Letos ne bodo tako veseli kot so bili prejšnja leta, toda sleherni jih bo praznoval v spominih na staro domovino. Nikdar ni spomin na domovino in na svojece tako jasen in svetel kot v božičnem času. Pa tudi naši domači o Božiču nestrpno čakajo pisma iz Amerike. Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pčšiljatev.

DINARJI SO SEDAJ POCENI Pošljite božična darila v obliki denar. ne nakaznice s posredovanjem

Metropolitan Travel Bureau (Frank Sakser)

216 West 18th Street New York, N. Y.

Vsakovrstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO se dobi pri "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIOBCEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN Uprava "G. N."

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.